

Tale om i denne Anledning, er ikke ubetydelig, men Regjeringen har bragt os ind paa en Straaplan, ad hvilken vi, naar vi ikke standse itide, ville komme til at ende, jeg veed ikke hvor. (Vilde: paa Ladegaarden!) Paa Ladegaarden, siger min ærede Sidemand. Jeg troer nu ikke, at det vil komme saa vidt med os, men jeg troer, at vor Pensjonsbyrde vil vore til et altfor uforholdsmæssigt stort Beløb. Jeg troer derfor, der er al Anledning for det ærede Thing til at blive staaende ved det Mægtingsforslag, som Udvalgets Fleertal har stillet, og vi anbefale dette Forslag til Thingets Vedtagelse.

Rosod: Jeg har nærmest bedet om Ordet for at give Grunde for, at jeg ved Afstemningen over den foreliggende Sag er nødt til at gaae en modsat Vej af den, Udvalgets Fleertal vil gaae, og som jeg nok kan betegne som den, jeg i Almindelighed pleier at følge i deslige Sager. Dengang jeg læste den foreliggende Betænkning, gif det mig ligesom nu efter at have hørt den ærede Ordførelses Foredrag, at det forekom mig, at Følgeslutningen ikke svarede overmaade nøie til Forsættningerne. Der er nemlig baade i Betænkningen og nu ved det nye hørte Foredrag stærkt fremhævet Dr. Professor Krøyers store Fortjenester af Videnskaben. Der er dernæst flere Grunde, som jeg vil fremhæve, til at vi efter min Overbevisning gjøre rettest i at følge Mindretallet, der foreslaaer, at vi skulle vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Regjeringen. Foruden Mandens videnskabelige Værd have vi jo hørt, at han er en Frihedsmand; det maa altid staae ham adskillige Stemmer, haaber jeg, her i Forsamlingen. Der er end en Grund, som maaskee kan lyde noget mærkelig, men som jeg dog vil nævne. De vide Alle, mine Herrer, at man er meget tilbøielig paa sine Steder og i sine Kredse til at tyffes, at ved vor nuværende Styrelsesmaade blive de høiere aandelige Magter for lidet paastjønede. Der er nu, mine Herrer, en nem og god Leilighed til — om jeg saa maa sige — „for godt Kjøb“ at fasslaaee, at vi ei alene have Die for Videnskaben, og hvad dertil hører, men at vi

ogsaa sætte Videnskabens, Værdommens, Snillets Mænd høit, og at vi ere villige til i Gjærningen at vise vor Paastjønelse af Fortjenesten paa det aandelige Livs Omraade. Der er en anden Grund, som jeg endnu skal tilføie. Det er den, at naar vi sammenligne denne „Efterlønning“, som jeg tillader mig at kalde det, med de to, der nye bleve vedtagne, finder jeg den endogsaa forholdsvis meget tarvelig. Vi tilstaae meget ofte — jeg mener paa overordentlig Maade, ved særlig Lov — større Efterlønninger, end der her er foreslaaet, til Embedsmænd, der have indehørt Tjenestehverv, som kunne røgtes af enhver flint vel uddannet Underofficer; og saa skulde vi ikke tilstaae en Mand — jeg tør udtale det — hvis Navn naaer videre ud over Verden end de fleste af vore, som her ere tilstede. Jeg vil lægge Dem paa Sinde, mine Herrer, at denne — Mandens, Videnskabens, Kunstens, Snillets — Glands er den eneste ægte og varige, kan jeg næsten sige, vi endnu have tilbage, og jeg tilstaaer, at jeg sætter meget større Værd paa den og finder en meget mere forjættende Kraft for vor Fremtid i den end i det meest udsøgte, kostbare og glimrende „Hofforhøderarbeide“. — Jeg vil derfor tilraade alle dem, der ville gribe denne Leilighed til at vise sit gode Sind for en hæderlig og dertil trængende Hædersolding, at de give dette Forslag deres Stemme i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Regjeringen, og altsaa følge Mindretallet i Udvalget. Fleertallets Indstilling forekommer mig — hvis det maa være mig tilladt at slutte med en lille Historie — meget at ligne, hvad der foregif engang ombord i et svensk Skib. Understyrmanden faldt overbord; Baadsmanden sprang ud i Søen efter ham, og da han havde reddet ham med egen Livsfare, vilde Captainen give ham en Hædersløn derfor, og raabte da til Skibsdrengen: „Pojke, gif båtsmanden en krona sup, men tag det lilla glaset“. Det forekommer mig, at Udvalgets Fleertal vil gjøre det Samme; det vil paastjønne Genrif Nikolaj Krøyers Fortjenester, det vil give ham lidt mere, end der regnskabsret kunde tilkomme ham, det vil med andre Ord give ham „en krona sup“, men det vil ogsaa